

Değerli Hocalarım, Sevgili Meslektaşlarım, Değerli Tabip Odası Yönetim Kurulu Üyeleri ve Geçmiş Dönem Yönetim Kurulu üyeleri

Hepiniz İzmir Tabip Odasının hekimlikte 50. Yıl plaket törenine hoşgeldiniz şeref verdiniz.

Ben burada sözlerime başlarken , elbette tüm katılımcılarımıza ve bu akşamını bizimle paylaşan sizlere ve Karşıyaka Belediye Başkanımız Sayın Op.Dr. Cemil Tugay'a teşekkür ederek başlamak isterim . Bizim bu güzel geceyi yaşamamızı kolaylaştıran sevgili Doç. Dr. Nilgün YENER arkadaşımıza teşekkür ediyorum. Birazdan da sahne alacak olan ve bizim bu gecemizi reklendirecek olan İzzmir Tabip Odası Klasik Türk Müziği Korosu ve Şef Haksun Acet hocamıza teşekkür ediyorum..

Ben hep bu bölge ile düşünürken Egenin üzümü meşhurdur derim. Zeytini meşhurdur derim ve İnciri meşhurdur derim ... Ama Bu Ege bölgesinin antik İyonyanın en meşhur olduğu alanlardan birisi de hekimliktir.

Bir yanda Hipokrat kos adasında , bir yanda da Galen Bergamada şifa dağıtmıştır ve bu gelenek günümüze kadar gelmiştir.

Cumhuriyetin ilk yıllarından bu yana büyük önder Atatürkün yolunu açtığı bu toprakların hekimliği , günümüzde , dünyanın en başarılı hekimlerini yetiştirmiştir...

Bu nedenle sizlere yıllardır elinizi sürdürdüğünüz ve emek verdiğiniz hastalarınız adına minnettarız...

Belki çocukluğumuzda gittiğimiz bir doktora özendik ,

Belki doktor olan bir yakınımızın gördüğü saygı ve sevgiyi görerek özendik ..

Belki insanlara nasıl yararlı olacağımızı kafamızda kurarak bu yola girdik...

Ama okulumuza giderken hep gurur duyduk ...

Hep Okulumuzu el üstünde tuttuk .

Arkadaşlarımızı , hocalarımızı , her ne kadar zaman zaman çekiştirsek , tartışsak , itişip kakışsak bile hep sevdik el üstünde tuttuk ve birbirimize hep saygılı kaldık ...

Her dersimizin her hocamızın bir anısını bilincimizde yaşattık ... Arkadaşlarımızdan ve okuldan uzaklaştığımızda , hep bu anılar bizim belleğimizi , yaşantımızı renkli tuttu , zengin tuttu , hep hatırladığımızda kimi zaman güldük , kimi zaman gözümüz yaşardı , kimi zaman iç geçirdik .

Bazan siyasetin içine daldık ...tartıştık , yürüdük , slogan attık , meydanlarda bağırдық , polisle yüz yüze geldik ... Bilmem hangi örgütü kendimize yakın hissettik Amacımız bu ülkeye sadece doktor olarak değil iyi bir vatandaş olarak ta nasıl katkı sağlarıym kaygısı idi.

Ailelerimiz ya da yurt veya ev arkadaşlarımız akşamları eve döndüğümüzde sanki uzak bir yoldan gelmişiz gibi sevindiler... Gecikince herkes birbirini aramaya , karalar bağlamaya başladılar ... Ne yapacağımızı bilemezdik

Ailelerimiz yakınlarımız hep sevindiler... varlarını yoklarını bize harcadılar ... Biz bunu bazan farkettilik bazan farkedemedik .. Ama yemeyip içmediler lafının ne kadar doğru olduğunu hepimiz yaşadık ...Paramız bitince hep birbirimizden borç aldık Bazımız çaktırmadan ötekine çay simit ikram etti...

Çabuk büyüyelim diye kimimiz sigaraya başladı ... Kimimiz aşık oldu ... Gözümüz bir süre başka bir şey görmedi ... En yakın arkadaşımıza bile söyleyemedik ... İçimize gömdük ... unutmaya çalıştık ... çay parası olmayanın aşık olmasının zorluğunu imkansızlığını yaşadık ...

Sabahları kırmızı gözlerle okula geldik ... hala aklımızda tutmaya çalıştığımız kemik çıkıntıları rüyalarımıza girdi. Sınıfta kalmak sadece kabus değil aynı zamanda ailelerimiz için de yıkımdı . Bunu düşünüp , yeniden kitaplara notlara gömüldük ...

Okulu bitirmek hem sevinçti ve hem de hüzün ... Artık bir çok şeyi geride bırakacaktık ... Arkadaşlarımızı Mecburi hizmete gideceksiniz dediler ... Sevinçle , buruklukla hayatın yeni bir yüzünü görmek için toplumun içine girdik ... Kimi zaman umutsuzluk kimi zaman yorgunluk kimi zaman üzüntülerle günler geçirdik . Hastalara elimizi uzatmaktan hep gurur duyduk ... Hep memnun olduk .. sevindik ... yararlı olmanın onurunu yaşadık ...

Kimimiz üniversiteye döndü , kimimiz büyük hastanelere , kimimiz doğrudan halkın arasında başka işlere daldık . Ama hiçbir zaman birbirimizi unutmadık ... Hocalarımızı unutmadık ... Hep bir araya geldiğimizde o günleri yeniden yaşadık ... güldük ... o zaman bizi üzen şeylere bile güldük güldük...

Artık koskoca bir kırk yıl geride kaldı . Saçımızda ilk beyazı gördüğümüzde üzülmüştük ama , beyazlar çoğalınca bunun aslında bir deneyim ve tecrübe artışı olduğunu anladık ... Yüzümüz kırıştıkça , ne kadar tecrübeliyim değil mi diye kendi kendimizi ve birbirimizi avuttuk ...

Bir süre önce birbirimize okul anıları yanısıra çocuklarımızı anlatıyorduk... Kim hangi okula gitmiş , kim ne yapmış diye ...

Artık okul anılarının yanına torun hikayeleri geldi... Torunlarımızdan bahsediyoruz... Kendimizle ilgili hikayelerin ortasında , romatizma var , katarakt ameliyatı randevusu var ya da prostat ilacı veya kolonoskopi sonuçlarımız var ...Arada hüzünle cami avlularında göz göze gelmelerimiz var ... Birbirimize sarılmalarımız var .

Ama sonuçta , hepimiz bu ülkeye çok emek verdik , umutla , sevinçle , gözyaşı ve dostluklarla hepimiz hayatımızı birbirimizin hayatını zenginleştirdik ... Bu zenginliği çocuklarımıza , öğrencilerimize , dostlarımıza , arkadaşlarımıza , çevremize cömerce dağıttık Hala dağıtıyoruz ...

Hepinize yeni 50 yıllar diliyorum ... İyi ki varoldunuz ... varsınız ve hep varolacaksınız....

Dr.Süleyman Kaynak

İzmir Tabip Odası Yönetim Kurulu Adına